

Τα ανθρωπάκια του Γιάννη Γαίτη

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Σ' έναν σπουδαίο εκπρόσωπο του Μοντερνισμού στην Ελλάδα, που υπήρξε σεμνός, ασυμβίβαστος, οραματιστής, επαναστάτης, στον Γιάννη Γαίτη, αφιερώνει την νέα του έκθεση το Radisson Blu Park Hotel Athens.

Τα εγκαίνια της έκθεσης θα γίνουν στις 10 Ιουνίου και θα διαρκέσει έως τις 24 Ιουλίου. Η έκθεση, την οποία επιμελείται η ιστορικός τέχνης Ελένη Αθανασίου, πραγματοποιείται στα πλαίσια του αφιερώματος «Σύγχρονη Ελληνική Τέχνη» και περιλαμβάνει έργα που προέρχονται από ιδιωτικές συλλογές.

Γιάννης Γαίτης. Οι Πολεμιστές. Λάδι σε μουσαμά. 98X130 εκ

Ο Γιάννης Γαίτης δημιούργησε περισσότερα από 4.500 έργα ζωγραφικής, γλυπτικής, σχέδια και κατασκευές. Έκανε κοινωνικά και μαζί θεατρικά δρώμενα. Ασχολήθηκε με εικονογραφήσεις βιβλίων, σκηνικά, κουστούμια θεάτρου, σχέδια υφασμάτων κ.ά. Στην παρούσα έκθεση ένας ολόκληρος μικρόκοσμος από ζωόμορφες μυθικές οντότητες από περίεργα εντομοειδή (εργατικά μυρμηγκάκια,

μύγες, σφήκες) πουλιά, ανθρωποειδή, άλλοτε με φράκο και άλλοτε με ριγωτό και καρό κουστούμι, λευκό γιακά, μαύρη γραβάτα, μαύρα παπούτσια και μαύρη κορδέλα γύρω από το καπέλο μελόν, κυριαρχούν στις συνθέσεις του. Το σκηνικό του στήνεται γύρω από σκηνές της καθημερινότητας.

Γιάννης Γαΐτης. Η Παρέλαση.1981-82. Λάδι σε μουσαμά. 92X75

ΕΚ

Επηρεάζεται αρχικά από τον κυβισμό των Picasso και Braque και την γεωμετρική αφαίρεση. Η θεματολογία του σε αυτή την πρώτη φάση είναι συνήθως προσωπογραφίες και τοπία νησιών, ιδιαίτερα της Ύδρας και της Σαντορίνης. Από το 1957-1958 καταπιάνεται με τον αφηρημένο εξπρεσιονισμό, την αφηρημένη τέχνη και τον βιομορφικό υπερρεαλισμό. Τα έργα αυτής της περιόδου χαρακτηρίζονται από εντομοειδή και μικρές ανθρώπινες μορφές. Το ανθρωπάκι του Γαΐτη γίνεται αντιπροσωπευτικό και καθοριστικό στη ζωγραφική του το 1968, ενώ από το 1980 και μετά, οι μορφές αυτές, που δεν έχουν καμία ατομική υπόσταση, αποκτούν τρίτη διάσταση και μπαίνουν στο χώρο σαν κατασκευή, σαν σκηνικό, σαν χρηστικό αντικείμενο, σαν παιχνίδι, σαν έπιπλο, σαν ύφασμα.

Ο Γιάννης Γαΐτης αποποιείται την Αναγεννησιακή προοπτική και δημιουργεί μια δισδιάστατη ζωγραφική που αφηγείται ιστορίες-παραμύθια εμπνευσμένα από την

αρχαιότητα, την μυθολογία, τους βίους αγίων κλπ.

Ο ίδιος είναι βαθιά ουμανιστής. Το ανθρωπάκι του γεννιέται από την αγάπη που έχει στον Άνθρωπο. Τον ενδιαφέρουν οι βαριές συνέπειες του βιομηχανικού πολιτισμού, όπως η ανωνυμία, η απομόνωση, η αλλοτρίωση, η ισοπέδωση, η μαζοποίηση, η επιπεδοποίηση, η υπερκατανάλωση. Χαρακτηριστικά στοιχεία των έργων αυτής της κατηγορίας είναι η επανάληψη, η τυποποίηση, η μετωπική απόδοση και η αυστηρή οργάνωση.

Γιάννης Γαΐτης. Λαθραναγνώστες. Λάδι σε μουσαμά. 115 X 88,5 εκ..

Το έργο του μόνο φαινομενικά είναι pop (popular). Στην πραγματικότητα απομυθοποιεί με τρόπο καυστικό και ειρωνικό την καταναλωτική κοινωνία.. Η τυποποιημένη, επαναλαμβανόμενη και στυλιζαρισμένη του μορφή διακωμωδεί, την λατρεία του παρελθόντος. Η νέα αφηγηματική αναπαράσταση (Figuration Narrative) που υιοθετεί ο Γαΐτης δημιουργεί ακαθόριστους χώρους και τόπους, που ξεδιπλώνονται άλλοτε σε οριζόντιες φρίζες ή σε επιμέρους πλαίσια μέσα στο ίδιο

έργο. Με αυτό τον τρόπο ανακαλεί την αφηγηματική ζωγραφική που παρατηρούμε στις βυζαντινές εικόνες, στις ζώνες των αρχαίων ερυθρόμορφων αγγείων αλλά και στα καρέ-καρέ των σύγχρονων κόμικς.

Κατερίνα Χουζούρη